

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.101/2015/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2016. február 10. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A folytatólagosan elkövetett szolgálati visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt **I.r.** vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2015. augusztus 12. napján kihirdetett 43(III.)Kb.933/2014/44. számú ítéletét megváltoztatja.

A **II.r.** és **IV.r.** vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetést megrovás intézkedésre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I.r.**, **II.r.**, **III.r.** és **IV.r.** vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2015. augusztus 12. napján kihirdetett 43(III.)Kb.933/2014/44. számú ítéletével **I.r.** vádlottat a Btk. 444. § (1) bekezdésébe ütköző folytatólagosan elkövetett szolgálati visszaélés büntette, a Btk. 376. § (1)-(2) bekezdés a./ pontjába ütköző felbujtóként elkövetett kisebb vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés vétsége, 5 rb. a Btk. 345. §-ába ütköző felbujtóként folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége, 4 rb. a Btk. 444. § (1) bekezdésébe ütköző folytatólagosan elkövetett szolgálati visszaélés büntette, a Btk. 444. § (1) bekezdésébe ütköző 2 rb. szolgálati visszaélés büntette, Btk. 345. §-ba ütköző hamis magánokirat felhasználásának vétsége, a Btk. 282. § (1) bekezdés b./ pontjába ütköző felbujtóként elkövetett bűnpártolás vétsége miatt - halmazati büntetésül - 1 év 6 hónapi - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - fogházbüntetésre és lefokozásra ítélte.

II.r. vádlottat a Btk. 344. §-ába ütköző 2 rb., egyik esetben folytatólagosan, felbujtóként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt - halmazati büntetésül - 150 napi tétel, napi tételenként 1.100 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett.

III.r. vádlottat az 1978. évi IV. törvény 276. §-ába ütköző magánokirat hamisítás vétsége és a 319. § (1)-(2) bekezdésébe ütköző kisebb vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés vétsége miatt megrovásban részesítette.

IV.r. vádlottat a Btk. 282. § (1) bekezdés b./ pontjába ütköző folytatólagosan elkövetett bűnpártolás vétsége miatt 90 napi tétel, napi tételenként 1.400 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A pénzbüntetés megfizetésére **IV.r.** vádlottnak 3 havi részletfizetést engedélyezett.

Ellenben **II.r.** vádlottat az ellene a Btk. 370. § (1)-(2) bekezdés a./ pontjába ütköző felbujtóként elkövetett lopás vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

Rendelkezett az eljárás során lefoglalt tárgyakról, azokat részben az iratokhoz rendelte csatolni, részben pedig kiadásukat rendelte el.

A katonai ügyész által bejelentett polgárjogi igényt elutasította.

Az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére I. és II.r. vádlottakat kötelezte, míg a fennmaradó 19.285 forint tekintetében megállapította, hogy azt az állam viseli.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd valamennyi vádlott tekintetében az elsőfokú ítéletet tudomásul vette.

I.r. vádlott és védője három napi gondolkodási időt tartottak fenn nyilatkozatuk bejelentésére, majd törvényes határidőn belül fellebbezést jelentettek be a 3., 4. és 5. vádpontokban írt bűncselekmények alóli felmentés, 2. vádpont tekintetében az eljárás megszüntetése, az 1. vádpont szerinti bűncselekmények vonatkozásában pedig a büntetés enyhítése, ahelyett intézkedés alkalmazása érdekében.

II.r. vádlott és védője fellebbezést jelentettek be elsősorban felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében.

III.r. vádlott felmentés érdekében fellebbezett. **IV.r.** vádlott és védője három napi gondolkodási időt tartottak fenn nyilatkozatuk bejelentésére, majd elsődlegesen felmentés, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.954/2015/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt, mivel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság olyan súlyos eljárási szabálysértést követett el, amely miatt nem alkalmas a felülbírálatra. Átiratában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság bár a vádirattal megegyező tényállást állapított meg, nem rendelkezett minden vád tárgyává tett cselekménnyről és indoklásában erről nem adott számot. Érvelése szerint a vádhatóság 7 rb. felbujtóként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségével vádolta I.r. vádlottat, a katonai tanács ezzel szemben az 1. tényállást alapul véve 5 rb. felbujtóként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében mondta ki bűnösnek. Álláspontja szerint további 2 rb. bűncselekménnyről azonban nem. Mindezek alapján úgy ítélte, hogy az elsőfokú ítélet a Be. 373. § (1) bekezdés III/a. pontjára figyelemmel felülbírálatra alkalmatlan, ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet helyezze hatályon kívül és a bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására.

Az I.r. vádlott védője csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását. Ebben fellebbezését továbbra is fenntartva előjáróban indítványozta I.r. vádlottal szemben az 1978. évi IV. törvény rendelkezéseinek alkalmazását. Ebben az esetben a vád tárgyává tett szolgálati visszaélés vétsége tekintetében büntethetőséget megszüntető okra figyelemmel az eljárás megszüntetését indítványozta, mivel a vádlott a szolgálati viszonya 2014. május 31-én megszűnt. Az 1978. évi IV. törvény alkalmazását azzal indokolta, hogy az 5. tényállási pontban írt bűnpártolás nem róható védenre terhére. Az 5. vádpont tekintetében felhívta a figyelmet arra, hogy az ott leírt cselekmény nem alkalmas a bűnpártolás megállapítására, mivel az sms-ek konkrét tartalma ismeretlen maradt,

tehát az alaphüncselekmény sem állapítható meg. Mivel az alárendelt megsértésének vétsége nem valósult meg, ezért alaphüncselekmény hiányában hünpártolás megállapításának lehetősége sem merülhet fel. A hünpártolás vétsége alóli felmentés esetén azonban a további cselekmények elbírálására az 1978. évi IV. törvény rendelkezéseit kell alkalmazni, amely a katonai vétségek tekintetében az eljárás megszüntetését kell, hogy eredményezze. Ezért a Btk. 124. § alkalmazásával az eljárás megszüntetésére ad okot az 1. és 2. vádpontban írt Btk. 351. § (1) bekezdésébe ütközö szolgálati visszaélés vétsége tekintetében az eljárás megszüntetését indítványozta. A 3. tényállási pontban írt hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt emelt vád alól védencc felmentését azért látta indokoltnak, mivel e hüncselekmény tényállási elemeit I.r. vádlott nem valósította meg. Amennyiben a másodfokú bíróság az előzőekre nem látna lehetőséget, úgy a nagyszámú enyhítő körülményre figyelemmel, indítványozta védenccével szemben intézkedés, próbára bocsátás alkalmazását, másodlagosan felfüggesztett szabadságvesztés alkalmazása esetén a kiszabott mellékbüntetés, a lefokozás mellözését.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet a Be. 348. § (2) bekezdésére figyelemmel bírálta felül, mivel az ítélet **II.r.** vádlottra vonatkozó felmentö rendelkezését jogorvoslat nem támadta. Ugyanakkor felülbírálata az ítélet további részeire kiterjedt, mivel a vádlottak és védöik fellebbezést jelentettek be az ítélettel szemben.

A másodfokú bíróság a Be. 360. § (4) bekezdése alapján az ügyet tanácsülésen bírálta el, mivel álláspontja szerint az elsőfokú ítélet megalapozott és kizárólag a vádlottak javára jelentettek be fellebbezést.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat betartva járt el. Ezért nem tartotta alaposnak a Fővárosi Fellebbviteli Föügyésztség átiratában foglaltakat, amely olyan súlyos eljárási szabálysértésre hivatkozik, ami az elsőfokú ítélet felülbírálátát lehetetlenné teszi.

A Központi Nyomozó Föügyésztség Budapesti Regionális Osztálya 2.Nyom.1277/2012. számú vádiratában más hüncselekmények mellett a I. tényállási pont alapján 7 rb. a Btk. 345. §-ába ütközö felbujtóként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt emelt vádat **I.r.** vádlottal szemben. Az elsőfokú bíróság e tényállás alapján 5 rb. felbujtóként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében mondta ki I.r. vádlottat hüncsnek és ítéletének indokolásában, annak 38. oldalán jogi álláspontjáról számot adott. E szerint I.r. vádlott 5 gépkocsivezetöt vett rá arra, hogy a menetleveleket hamis tartalommal töltsék ki, tudván azt, hogy azok felhasználásra kerülnek, ezért a tényálláshoz igazodóan 5 rb. felbujtóként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségét róta a terhére. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ezért nem lehet szó, hogy a vádat ne merítette volna ki, hanem a vád tárgyává tett cselekményeket eltérően minösítette, és erröl ítéletének indokolásában számot adott. Ez nem alapozza meg a Be. 373.§ (1) III/a lapján az ítélet hatályon kívül helyezését.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat egyebekben is betartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta és bizonyítékokat értékelö tevékenységéről számot adott. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, az mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és felülbírálatra alkalmas.

A másodfokú bíróság nem találta alaposnak **I., II., III. és IV.r.** vádlottak és védöik által felmentés érdekében előterjesztett fellebbezéseket.

A Be. 351. § (1) és Be. 352. § (3) bekezdése alapján megalapozott ítélet esetén nincs lehetőség a másodfokú eljárásban a bizonyítékok újraértékelésére. Nem merültek fel továbbá olyan új tények és bizonyítékok, amelyek alapján a másodfokú bíróság további bizonyítási eljárás lefolytatását tartotta volna szükségesnek. Az előzőek alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a másodfokú eljárásban is irányadó, ezért a vádlottak és védőik által a bizonyítékok újraértékelése útján eltérő tényállás megállapítására és ezen keresztül a vádlottak felmentésére irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek.

A másodfokú bíróság nem találta alaposnak továbbá **I.r.** vádlott védőjének azon indítványát, hogy mentse fel védencét az ellene felbujtóként elkövetett bűnpártolás vétsége miatt emelt vád alól, majd ezt követően az 1978. évi IV. törvény alkalmazásával szüntesse meg védencével szemben a katonai vétségek miatt folyamatban lévő eljárásokat.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú ítélet 4. tényállásában írt cselekménnyel **I.r.** vádlott megvalósította a Btk. 282. § (1) bekezdés b./ pontjába ütköző felbujtóként elkövetett bűnpártolás vétségét. Arra vette rá ugyanis **IV.r.** vádlottat, hogy megkeresve az ügy lehetséges tanúit, arra vegye rá őket, hogy a folyamatban lévő büntetőügy bizonyítékaul szolgáló bizonyítékokat, a küldött sms-eket töröljék. **IV.r.** vádlott e kérdésnek eleget tett, ezzel szándékosan **I.r.** vádlottal szemben indult büntetőeljárás megghiúsítására törekedett. A bűnpártolás nem eredmény bűncselekmény, ezért a jogellenes célzat megállapítása esetén a bűncselekmény megvalósul akkor is, ha a kifejtett magatartás objektíve alkalmas volt a tényállás felderítésének a megghiúsítására. **I.r.** és **IV.r.** vádlottak tehát elkövették a terhükre tört igazságszolgáltatás elleni bűncselekményeket. E bűncselekmények elkövetésére pedig 2013. júliusát követően, az új Btk. hatályba lépése után került sor. Emiatt **I.r.** vádlott további, e bűncselekménnyel halmazatban lévő bűncselekményét is az irányadó bírói gyakorlatra figyelemmel az új törvény, a 2012. évi C. törvény alapján kellett elbírálni. Ezért **I.r.** vádlott és védőjének az 1978. évi IV. törvény alkalmazására irányuló indítványa eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és helyesen minősítette cselekményeiket is.

I.r. vádlott 1. tényállási pontban írt cselekményével, amely során szolgálati hatalmát kihasználva jogellenesen felesége érdekében vette igénybe a szolgálati gépjárművet, megvalósította a Btk. 444. § (1) bekezdésébe ütköző folytatólagosan elkövetett szolgálati visszaélés büntettét, a Btk. 376. § (1)-(2) bekezdés a./ pontjába ütköző felbujtóként elkövetett kisebb vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés vétségét, mivel az 1/1. tényállásban írtak szerint, ráhatása alapján, a gépjármű használatával összefüggésben, **III.r.** vádlott 153.532 forint vagyoni hátrányt okozott a Honvédségnek. Megvalósította továbbá a terhére rótt 5 rb. a Btk. 345. §-ába ütköző felbujtóként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségét, mivel rábíró magatartása következtében a hamis magánokiratokat a gépjármű vezetők alakulatuknál leadták, ezzel felhasználták azokat. A II. tényállásban írt magatartásával, amely során parancsnoksága alatt lévő alakulatánál dolgozó közalkalmazottakkal jogosulatlanul végeztetett magánmunkát, megvalósította a Btk. 444. § (1) bekezdésébe ütköző részben folytatólagosan elkövetett 6 rb. szolgálati visszaélés büntettét. A III. tényállási pontban írt magatartásával a Btk. 345. §-ába ütköző hamis magánokirat felhasználásának vétségét. A másodfokú bíróság nem értett egyet a védő azon okfejtésével, hogy nem valósultak meg a bűncselekmény törvényi tényállási elemei. A vádlott valótlan tartalmú teljesítési igazolást állított ki, mivel a megrendelt munka még nem készült el. E tartalmát illetően hamis magánokirat pedig felhasználásra került. A IV. tényállási pontban írt magatartásával pedig, miként arra már a bíróság

korábban utalt, a Btk. 282. § (1) bekezdés b./ pontjába ütköző felbujtóként elkövetett bűnpártolás vétségét valósította meg I.r. vádlott..

Az elsőfokú bíróság helyesen minősítette **II.r.** vádlott magatartását a I. tényállási pont szerint 2 rb. a Btk. 345. §-ába ütköző felbujtóként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségének, **III.r.** vádlott cselekményét az 1978. évi IV. törvény 276. §-ába ütköző magánokirat-hamisítás vétségének, és a 319. §-be ütköző kisebb vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés vétségének, valamint **IV.r.** vádlott cselekményét a Btk. 282. § b./ pontjába ütköző folytatólagosan elkövetett bűnpártolás vétségének.

A másodfokú bíróság egyetértett azzal, hogy az elsőfokú katonai tanács a Btk. 2.§-ára figyelemmel **III.r.** vádlott cselekményét az elkövetéskor hatályos büntető jogszabályok alapján bírálta el, mivel a jelenleg hatályos Btk. nem teszi lehetővé a kedvezőbb elbírálást.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette számba I. és **III.r.** vádlottaknál a bűnösségi körülményeket és nem tévedett, amikor I.r. vádlottal szemben, aki az alakulat parancsnoka volt és lényegében a vád tárgyává tett bűncselekmények elkövetésének kiváltója, felfüggesztett szabadságvesztést és a leg súlyosabb katonai büntetést szabta ki, ugyanakkor **III.r.** vádlottal szemben is törvényesen járt el, aki az általa okozott kárt megtérítette, és parancsnoka ráhatására valósította meg a terhére rótt bűncselekményt, ezért megrovásban részesítette.

Az I.r. vádlott visszaélt előjárói hatalmával, parancsnokhoz és főtiszthez méltatlan magatartást tanúsított, amikor saját érdekei szolgálatába állította a rendelkezésére bocsátott erőforrásokat, továbbá amikor alárendeltségébe tartozó női beosztottjaival szemben méltatlan magatartást tanúsított, majd igyekezett a büntetőeljárást meghiúsítani. Ezért a vele szemben alkalmazott 1 év 6 hónapi fogházbüntetés, melynek végrehajtása 2 évi próbaidőre felfüggesztésre került, eltúlzottnak nem tekinthető. Mivel magatartásával a rendfokozat viselésére méltatlanná vált, ezért a büntetési célok elérése érdekében lefokozás katonai büntetés is indokolt. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a fő-, és mellékbüntetés együtt alkalmas arra, hogy másokat is visszatartson hasonló jellegű bűncselekmények elkövetésétől, elérje a Btk. 79. §-ába írt büntetési célokat.

A vádlottak büntetésének enyhítése érdekében előterjesztett fellebbezést a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa **II.** és **IV.r.** vádlottak tekintetében alaposnak találta.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács nem tulajdonított kellő nyomatékot annak a körülménynek, hogy **II.** és **IV.r.** vádlottak előjárójuk ráhatására valósították meg a terhükre rótt bűncselekményt. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a terhükre rótt bűncselekmények az elbírálás időpontjában az előbb említett nyomatékos enyhítő körülményre is figyelemmel oly csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy velük szemben a legenyhébb büntetés kiszabása is szükségtelen. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és **II., IV.r.** vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetéseket megrovás intézkedésre enyhítette.

A másodfokú bíróság felhívja a **II., III.** és **IV.r.** vádlottak figyelmét arra, hogy a jövőben tartózkodjanak jogellenes cselekmény elkövetésétől.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a vádlottakkal szemben helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2016. február 10.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok
a tanács elnöke

Dr. Török Zsolt hb. ezredes
előadó bíró

Dr. Mészáros László hb. ezredes
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete **I.r.**, **II.r.**, **III.r.** és **IV.r.** vádlottak vonatkozásában a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a felfüggesztett szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

, 2016. február 10.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok
a tanács elnöke